

toldindrømmelser ydet til lande, som endnu ikke har afgivet den i § 2 omhandlede meddelelse.

I § 4 fastsættes protokollens dato som skæringsdato for anvendelse af visse af Den almindelige Overenskomsts bestemmelser.

§§ 5 og 6 indeholder undertegnelses- og deponeringsbestemmelser m. v. Protokollen er blevet undertegnet på Danmarks vegne den 23. maj 1956.

C. Konferencens flersidede drøftelser.

Efter at de ovenfor under redegørelsen for konferencens forhistorie omtalte bestræbelser for at få etableret en automatisk virkende toldnedsættelsesforpligtelse var brudt sammen, koncentrerede man sig fra dansk side sammen med de andre lavtariflande om i videst muligt omfang at udnytte det beskedne flersidede element, som det var lykkedes at få ind i bestemmelserne om nedsættelse af en særlig toldforhandlingskomité, der skulle lede og samordne forhandlingerne. Fra dansk side søgte man således at få den nævnte komité til at øve en aktiv indsats for en forøgelse af højtariflandenes tilbud om toldnedsættelser, ikke mindst for landbrugsvarer. De danske bestræbelser stødte imidlertid på modstand fra de af komiteens medlemmer, der repræsenterede højtariflandene, og komiteens få henstillinger herom blev kun i ringe grad fulgt af højtariflandene. Dette gjaldt således også en henstilling fra komiteen til de forhandlende lande om i særlig grad at være opmærksomme på det ringe antal tilbud, der forelå vedrørende landbrugsvarer. Den manglende vilje til at følge denne henstilling var baggrunden for, at den danske delegations forhandlinger med Storbritannien og Italien blev resultatløse, og førte i forhandlingerne mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland til en kuldkastelse af hele det oprindelige forhandlingsgrundlag med det resultat, at den endelige dansk-tyske aftale blev af meget begrænset indhold.

Af stats- og udenrigsministerens tale ved fremsættelsen af forslaget til folketingsbeslutning skal anføres følgende afsnit:

„Ligesom tilfældet var i 1930'erne, har de fælles principielle interesser ved flere lejligheder fået de europæiske *lavtariflande* (Danmark, Norge, Sverige, Beneluxlandene og Schweiz) til at indtage fælles standpunkter i de senere års tolddrøftelser. I foråret 1956 fremlagde man *fra dansk side en toldnedsættelsesplan* for de øvrige lavtariflande med henblik på at få toldspørgsmålet realitetsbehandlet i den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation, OEEC, idet yderligere fremskridt ikke foreløbig syntes at kunne opnås i GATT. Lavtariflandene enedes om et fælles forslag, der tog sigte på automatiske toldnedsættelser for de vigtigste varer i den europæiske samhandel; dette forslag kom til drøftelse på et ministermøde i